

nostras voces, ut admitti jú-
beas, deprecámur, súpplici
confessióne dicétes: Sanctus,
sanctus, sanctus ...

připustiti i hlasy naše, kteříž-
to u pokorném vyznávání
pravíme: Svatý, svatý,
svatý...

COMMUNIO (*Matth. 26, 42*)
Pater, si non potest hic calix
transíre, nisi bibam illum: fiat
volúntas tua.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Mat. 26, 42*)
Otče, nemůželi kalich tento
minouti, leč bych jej pil, staň
se vůle tvá.

POSTCOMMUNIO - Per
hujus, Dómine, operatióne
mystérii: et vítia nostra
purgéntur, et justa desidéria
compleántur. Per Dóminum
nostrum.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Působením
tohoto tajemství, Pane, nechť
jsou i smyty naše hříchy i
splněny spravedlivé tužby.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista.

Neříká se poslední Evangelium.

KVĚTNÁ NEDĚLE

Dominica II Passionis seu in Palmis

contristarétur, et non fuit: consolántem me quæsívi, et non invéni: et dedérunt in escam meam fel, ei in siti mea potavérunt me acéto.

avšak nebylo nikoho. Hledal jsem, kdo by mne potěšil, a nenalezl jsem. Dali mi za pokrm žluč a v žízni mé napájeli mne octem.

SECRETATA - Concéde, quæsumus, Dómine: ut óculis tuæ majestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

TICHÁ MODLITBA - Uděl, prosíme, Pane, aby dar, jež před zraky velebnosti Tvé jsme obětovali, nám i milost zbožnosti vymohl i blaženou věčnost získal. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

PRÆFATIO - Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: et, qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli, cælorúmque virtútes, ac beáta Séraphim sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et

PREFACE - Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelné, abychom ti vždy a všude díky vzdávali Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi spásu pokolení lidského na dřevě Kříže založil, aby, odkud smrt vzešla, odtud život povstal, a aby ten, jenž na dřevě zvítězil, na dřevě též byl přemožen, skrze téhož Krista, Pána našeho. Skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, koří se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme,

resurrectionem ejus. Venérunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis. Centurio autem et qui cum eo erant, custodiétes Jesum, viso terræmótu et his quæ fiébant, timuérunt valde, dicétes: S Vere Filius Dei erat iste. C Erant autem ibi mulieres multæ a longe, quæ secútæ erant Jesum a Galilæa, ministrátes ei: inter quas erat María Magdaléne, et María Jacóbi, et Joseph mater, et mater filiórum Zebedæi. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nómine Joseph, qui et ipse discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Tunc Pilátus jussit reddi corpus. Et accépto corpore, Joseph invólvit illud in síndone munda. Et pósuit illud in monumento suo novo, quod excíderat in petra. Et advólvit saxum magnum ad óstium monumenti, et ábiit. *Credo.*

OFFERTORIUM (*Psalms. 68, 21-22*) Improperium expectávit cor meum et misériam: et sustínuí, qui simul mecum

šení, vešli do svatého města a ukázali se mnohým. Setník pak a ti, kteří byli s ním hlídající Ježíše, vidouce zemětřesení a to, co se dělo, báli se velice a pravili: S Jistě byl tento Syn Boží. C Byly pak tam mnohé ženy zdaleka, které byly šly za Ježíšem z Galilee, poslujícce mu; mezi nimi byla Maria Magdalena a Maria, matka Jakubova a Josefova, a matka synů Zebedeových. Když pak nastal večer, přišel jeden člověk bohatý z Arimathie, jménem Josef, který byl také učedníkem Ježíšovým. Ten přistoupil k Pilátovi a prosil o tělo Ježíšovo. Tedy Pilát rozkázal dáti mu tělo. A Josef vzav tělo, obvinul je v plátno čisté a položil je do svého nového hrobu, který byl vytesal ve skále; a přivaliv kámen veliký ke vchodu hrobu odešel. *Ríká se Věřím.*

OBĚTOVÁNÍ (*Ž. 68, 21-22*) Potupu očekávalo mé srdce a bídu, a vyčkával jsem, kdo by se spolu se mnou rmoutil,

SVĚCENÍ RATOLESTÍ

Sbor pěje nejprve *Antifonu*:

ANTIPHONA - Hosáňa filio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini. O Rex Israel: Hosáňa in excélsis.

Potom kněz v rouchu červené barvy světí ratolesti:

V. Dóminus vobíscum.

R. **Et cum spírítu tuo.**

ORATIO - Bénéřdic, quæsumus, Dómine, hos palmárum (seu olivárum aut aliarum arborum) ramos: et præsta; ut, quod pópulus tuus in tui venerationém hodiérna die corporalíter agit, hoc spirítualíter summa devotióne perficiat, de hoste victóriam reportándo et opus misericórdiæ summópere diligéndo. Per Christum Dóminum nostrum. R. **Amen.**

Kněz pokropí ratolesti svěcenou vodou a okouří je kadidlem.

ROZDÁVÁNÍ RATOLESTÍ

Nejprve asistence (duchovenstvo) a ministranti, potom ostatní věřící s posvátnou úctou přijímají od kněze posvěcené ratolesti. Tím ukazují, že chtějí vydávat svědectví pro Krista na tomto světě. Mezitím se zpívají žalmy (23. a 46.) s antifonami tím způsobem, že se vždy po dvou verších žalmu antifona opakuje.

ANTIFONA - Hosanna Synu Davidovu. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Ó, Králi israelský. Hosanna na výsostech.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

MODLITBA - Pořžehnej, prosíme, Pane, tyto palmové (nebo olivové nebo jiných stromů) ratolesti a dej, aby, co lid tvůj k uctění tvému dnešního dne viditelně činí, to duchovně s největší zbožností dokonal tím, že bude nad nepřitelem vítězití a dílo milosrdenství svrchovaně milovati. Skrze Krista, našeho Pána.

R. Amen.

ANTIPHONA I - Púeri Hebræórum, portántes ramos olivárum, obviáverunt Dómino, clamántes et dicéntes: Hosánna in excélsis.

Dómini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum.

ANT. I Púeri Hebræórum...

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antiquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

ANT. I Púeri Hebræórum...

Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto,

Sicut erat in princípío, et nunc et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

ANT. I Púeri Hebræórum...

ANTIPHONA II - Púeri Hebræórum vestiménta proster-

ANTIFONA 1 - Pacholata hebrejská nesla ratolesti olivové a vyšla vstříc Pánu, volající a řkouce: Hosanna na výsostech!

Pánu náleží země i všecko, co je na ní, * celý svět i všichni, kdo na něm přebývají.

Neboť on nad moře položil základy její, * a nad proudy pevně ji udržuje.

ANT. 1 Pacholata hebrejská...

Brány, zvedněte své hlavy, - zvyšte se, věkovité brány, * ať může vstoupit král slávy!

Kdo je ten král slávy? * Pán silný a mocný, Pán mocný v boji.

ANT. 1 Pacholata hebrejská...

Sláva Otci i Synu * i Duchu Svatému.

Jakož byla na počátku i nyní i vždycky, * až na věky věků. Amen.

ANT. 1 Pacholata hebrejská...

ANTIFONA 2 - Pacholata hebrejská prostírala roucha

líberet nunc, si vult eum; dixit enim: Quia Fílius Dei sum. C Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Jesus voce magna, dicens: † Eli, Eli, lamma sabactháni? C Hoc est: † Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? C Quidam autem illic stantes et audiéntes dicébant: S Eliám vocat iste. C Et continuo currens unus es eis, accéptam spóngiam implévit aceto, et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: S Sine, videámus, an véniat Eliás líberans eum. C Jesus autem íterum clamans voce magna, emísit spírítu. (*Hic genuflectitur, et pausatúr aliquantulum.*)

Et ecce, velum templi scissum est in duas partes a summo usque deórsum: et terra mota est, et petrae scissæ sunt, et monuménta apérta sunt: et multa córpora sanctórum, qui dormierant, surrexérunt. Et exeúntes de monuméntis post

Doufal v Boha, ať ho nyní vysvobodí, chce-li; neboť pravil: Syn Boží jsem. C Taktéž rouhlali se mu i lotři, kteří byli s ním ukřižováni. Od šesté hodiny pak nastala tma po vsí zemi až do hodiny deváté. A okolo hodiny deváté Ježíš zvolal hlasem velkým řka: † Eli, Eli, lamma sabaktani, C to jest: † Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? C Někteří pak z těch, kteří tam stáli, uslyševše to pravili: S Eliáše volá tento. C A hned jeden z nich běžel a vzav houbu naplnil ji octem a vloživ ji na třtinu dával mu píti. Ostatní však říkali: S Nechej, ať uvidíme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil. C Ale Ježíš opět zvolav hlasem velkým vypustil duši. (*Zde se poklekne a chvíli sečká.*)

A hle, opona chrámová se roztrhla na dvě půle od vrchu až dolů a země se otřásala, skály se rozpukly a hroby se otevřely. A mnoho těl zesnulých světců vstalo a vyšeďše z hrobů po jeho vzkři-

cem ejus. Et venérunt in locum, qui dicitur Gólgotha, quod est Calváriæ locus. Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum. Et cum gustásset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixerunt eum, divisérunt vestiménta ejus, sortem mitténtes: ut implerétur, quod dictum est per Prophétam dicéntem: Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Et sedéntes, servábant eum. Et imposuérunt super caput ejus. Causam ipsíus scriptam: Hic est Jesus, Rex Judæórum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrónes; unus a dextris, et unus a sinístris. Prætereúntes autem blasphemábant eum, movéntes cápita sua et dicéntes: S Vah, qui déstruis templum Dei et in tríduo illud reaedíficas: salva temetípsum. Si Fílius Dei es, descénde de cruce. C Simíliter et príncipes sacerdotum illudéntes cum sribis et senióribus, dicébant: S Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: si Rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et crédimus ei: confídít in Deo:

šli na místo, které slove Golgotha, to jest místo lebcí. I dali mu pítí vína smíšeného se žlučí; a okusiv nechtěl pítí. Když pak jej ukřížovali, rozdělili roucha jeho, metajíce o ně los, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze Proroka slovy: Rozdělili sobě roucha má a o můj oděv metali los. A sedíce hlídali ho tam. I dali nad hlavu jeho nápis viny jeho: Tento jest Ježíš, Král židovský. Potom ukřížováni s ním byli dva lotři, jeden na pravici, druhý na levici. Ti pak, kteří tudy chodili, rouhali se mu potřásajíce hlavami svými a říkajíce: S Ha, jenž boříš chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavuješ, pomoz sám sobě. Jsi-li Syn Boží, sestup s kříže. C Podobně i velekněží posmívajíce se se zákoníky a staršími říkali: S Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže; je-li Králem israelským, ať nyní sestoupí s kříže, a uvěříme v něho.

nébant in via, et clamábant dicéntes: Hosánna filio David; benedíctus qui venit in nómine Dómini.

na cestu a volala, řkouce: Hosanna synu Davidovu! Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.

Omnes pópuli, pláдите mánibus, * exsultáte Deo voce lætítiae, Quóniam Dóminus excélsus, terribilis, * rex magnus super omnem terram.

Lidé všech národů, s nadšením zvedněte ruce, * jásejte vstříc Bohu radostným hlasem! Neboť Pán je vznešený, hrůzostrašný, * veliký král nad celou zemí.

ANT. II Púeri Hebræórum...

ANT. 2 Pacholata hebrejská...

Súbicít pópulos nobis * et natiónes pédibus nostris.

Uvádí nám v poddanství národy * a pohany nám klade k nohám.

Eligit nobis hereditátem nostram, * glóriam Jacob, quem díligit.

Vybral nám jako náš dědičný podíl * slavnou zemi Jakuba, kterého má rád.

ANT. II Púeri Hebræórum...

ANT. 2 Pacholata hebrejská...

Ascéndit Deus cum exsultatióne, * Dóminus cum voce tubæ.

Bůh vystoupil vzhůru za jásotu, * Pán za hlaholu polnice.

Psállite Deo, psállite; * psállite regi nostro, psállite.

Zpívejte a hrejte Bohu, * zpěvem a hudbou ho oslavujte jako našeho krále!

ANT. II Púeri Hebræórum...

ANT. 2 Pacholata hebrejská...

Quóniam rex omnis terræ est Deus, * psállite

Vždyť vládce nad celým světem je Bůh; * proto hrejte

hymnum. a pějte chvalozpěvy.
Deus regnat super nationes, * Bůh vládne nad národy, *
Deus sedet super solum sanctum suum. Bůh sedí na svém svatém trůně.

ANT. II Púeri Hebræorum... ANT. 2 Pacholata hebrejská...

Príncipes populorum Předáci národu se
congregati sunt * cum populo shromáždili * s lidem Boha
Dei Abraham. Abrahámova.
Nam Dei sunt próceres terræ: Neboť Bohu patří mocní svě-
* excelsus est valde. ta; * on je nadmíru vznešený.

ANT. II Púeri Hebræorum... ANT. 2 Pacholata hebrejská...

Glória Patri, et Fílio, * et Sláva Otc i Synu * i Duchu
Spirítui Sancto, Svatému.
Sicut erat in princípio, et Jakož byla na počátku i nyní i
nunc et semper, * et in sæcula vždycy, * až na věky věků.
sæculorum. Amen. Amen.

ANT. II Púeri Hebræorum... ANT. 2 Pacholata hebrejská...

ČTENÍ EVANGELIA

EVANGELIUM † Sequéntia EVANGELIUM † Pokračová-
sancti Evangelii sedúndum ní sv. Evangelia podle
Matthæum (21, 1-9). Matouše (21, 1-9).

In illo témpore: Cum appropinquasset Jesus Jerosólymis, et venisset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discipulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inve-

Za onoho času, když se Ježíš přiblížil k Jerusalemu a přišel do Betfagy k hoře Olivetské, tehda poslal dva své učedníky řka jim: Jděte do městečka, které jest proti vám, a hned naleznete oslici

Pilátus, quia nihil proficeret, že nic nepořídí, nýbrž
set magis tumultus fieret: ac- že rozbroj větším se stá-
cépta aqua, lavit manus co- vá, vzal vodu a umyl
ram populo, dicens: S Inno- si ruce před lidem řka:
cens ego sum a sanguíne justi S Nevinen jsem krví
hujus: vos vidéritis. C Et res- spravedlivého tohoto; vy
póndens univérsum populus, vizte. C A všechen lid
dixi: S Sanguis ejus super nos odpověděv řekl: S Krev jeho
et super filios nostros. C Tunc na nás i na naše syny. C Tu
dimisit illis Barábbam: Jesum propustil jim Barabáše, Ježíše
autem flagellatum trádedit pak zbičovaného jim vydal,
eis, ut crucifigeretur. Tunc aby byl ukřižován. Tehda
mílites præsidis suscipiéntes vojáci vladařovi vzavše
Jesum in prætóríum, congregáverunt ad eum univérsum Ježíše do soudního dvora,
shromáždili k němu celou
cohórtem: et exuéntes eum, chlámýdem coccineam circ-
cumdedérunt ei: et plecténtes cumdedérunt ei: et plecténtes
corónam de spinis, posuérunt corónam de spinis, posuérunt
super caput ejus, et arúndi- super caput ejus, et arúndi-
nem in dextera ejus. Et genu- nem in dextera ejus. Et genu-
flexo ante eum, illudébant ei, flexo ante eum, illudébant ei,
dicéntes: S Ave, Rex Judæo- dicéntes: S Ave, Rex Judæo-
rum. C Et expuéntes in eum, rum. C Et expuéntes in eum,
accepérunt arúndinem, et accepérunt arúndinem, et
percutiébant caput ejus. Et percutiébant caput ejus. Et
postquam illusérunt ei, exuér- postquam illusérunt ei, exuér-
runt eum chlámýde et induér- runt eum chlámýde et induér-
runt eum vestiméntis ejus, et runt eum vestiméntis ejus, et
dexérunt eum, ut crucifige- dexérunt eum, ut crucifige-
rent. Exeúntes autem, invené- rent. Exeúntes autem, invené-
runt hómínem Cyrenæum, nómíne Simónem: hunc an-
gariavérunt, ut tólleret cru- gariavérunt, ut tólleret cru-

illum verbum, ita ut miraretur præsēs vehemēter. Per diem autem sollēmnem consuēverat præsēs pópulo dimittere unum vinctum quem voluissent. Habēbat autem tunc vinctum insīgnem, qui dicebātur Barābbas. Congregātis ergo illis, dixit Pilātus: S Quem vultis dimittam vobis: Barābbam, an Jesum, qui dicitur Christus? C Sciēbat enim, quod per invidiam tradidissent eum. Sedēte autem illo pro tribunāli, misit ad eum uxor ejus, dicens: S Nihil tibi et justo illi: multa enim passa sum hodie per visum propter eum. C Prīncipes autem sacerdotum et seniores persuaserunt pópulis, ut pēterent Barābbam, Jesum vero pēderent. Respōndens autem præsēs, ait illis: S Quem vultis vobis de duobus dimitti? C At illi dixerunt: S Barābbam. C Dicit illis Pilātus: C Quid igitur faciā de Jesu, qui dicitur Christus? C Dicunt omnes: S Crucifigātur. C Ait illis præsēs: S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamābant, dicētes: S Crucifigātur. C Videns autem

mu k žádnému slovu, takže se vladař velmi divil. O slavnosti však vladař propoštival lidu jednoho vězně, kterého chtěli. Měl pak tehdy vězně pověštného, který slul Barabáš. Když se tedy sešli, řekl jim Pilát: S Kterého chcete, abych vám propustil, Barabáše či Ježíše, jenž slove Kristus? C Neboť věděl, že ho vydali ze závisti. Když pak seděl na soudné stolici, poslala jeho manželka k němu řkouc: S Nic neměj se spravedlivým tímto, neboť jsem mnoho vytrpěla dnes ve snách pro něho. C Velekněží však a starší přemluvili lid, aby žádali za Barabáše, Ježíše pak aby zahubili. I promluvil vladař a řekl jim: S Kterého chcete z těch dvou, abych vám propustil? C A oni řekli: S Barabáše. C Dí jim Pilát: S Co tedy mám učiniti s Ježíšem, jenž slove Kristus? C Řkou všichni: S Ukřižován buď. C Dí jim vladař: S I co zlého učinil? C Ale oni více křičeli řkouc: S Ukřižován buď. C Vida tedy Pilát,

niētis ásinam alligátam et pullum cum ea: sólvite et addúcite mihi: et si quis vobis áliiquid díxerit, dícite, quia Dóminus his opus habet, et conféstim dimittet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur, quod dictum est per Prophétam, dicentem: Dícite filíae Sion: Ecce, Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, filium subjugális. Eúntes autem discípuli, fecerunt, sicut præcépit illi Jesus. Et adduxerunt ásinam et pullum: et imposuerunt super eos vestimēta sua, et eum desuper sedere fecerunt. Plúrima autem turba stravērunt vestimēta sua in via: álii autem cædebant ramos de arbóribus, et sternēbant in via: turbæ autem, quæ præcedēbant et quæ sequebāntur, clamābant, dicētes: Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nómine Dómini.

PRŮVOD

Už před r. 400 bylo v Jerusalemě zvykem, že věřící s biskupem v čele kráčeli v průvodu s hory Olivetské a pěli při tom hymny. Brzo na začátku středověku přistupuje k tomu ještě zvláštní svěcení ratolestí, které se nesou při průvodě. Průvod představuje slavný vjezd Kristův do Jerusale-

privázanou a oslátko s ní. Odvažte a přiveďte ke mně. A řekne-li vám kdo co, rcted, že Pán jich potřebuje, a hneť je propusti. Toto pak všechno se stalo, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze Proroka slovy: Povězte dceři sionské: Hle, král tvůj bere se k tobě tichý, sedě na oslici a oslátku, mláděti soumara. Odešedše pak učedníci a učinivše, jak jim byl přikázal Ježíš, přivedli oslici i oslátko a vložili na ně roucha svá; i posadili jej na ně. Přemnohý pak zástup prostřel roucha svá na cestu; a jiní sekali ratolesti se stromů a prostírali je na cestu, zástupové pak, kteří šli vpředu i kteří následovali, volali řkouc: Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, jenž se bere ve jménu Páně!

Spasitel vyplňuje do poslední písničky všechno, co o něm prorokovali starozákonní Proroci. Jsa věděl, ví, co naň čeká.

ma před umučením. Církev svatá tím sice napodobuje proradné židy, vkládá však na rozdíl od nich do tohoto obřadu všecku svou lásku, obdiv a vděčnost pro vítěze nad smrtí a hříchem. Takovým způsobem kráčí Církev za Kristem všemi zeměmi, všemi národy a všemi dobami až do skonání světa.

Diaconus dicit: Procedámus in pace.

R. In nómine Christi. Amen.

Zatímco se průvod řadí a rozvinuje, zpívají se některé z těchto antifon: ANTIPHONA I – Occurrunt turbæ cum flóribus et palmis Redemptóri óbviam: et victóri triumphánti digna dant ob-séquia: Fílium Dei ore gentes prædicant: et in laudem Christi voces tonant per nú-bila: Hosánna in excélsis.

ANTIPHONA II – Cum Angelis et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in excélsis.

ANTIPHONA III – Turba multa, quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: Hosánna in excélsis!

ANTIPHONA IV (*Luc. 19, 37 et 38*) Cœpérunt omnes turbæ descendéntium gaudéntes laudáre Deum voce magna,

Jáhen praví: Vyjděme v poko-ji.

R. Ve jměnu Kristově. Amen.

Zpívají se některé z těchto antifon: ANTIFONA 1 – Zástupové spěchají s kvítím a palmami Vykupitely v ústrety a vítězi slavněmu důstojný vzdávají hold. Syna Božího národové ústy velebí a ke chvále Kristově hlasy hřmí po oblacích: Hossana na výsostech!

ANTIFONA 2 – S Anděly a dítkami nechť shledání jsme věřícími, volající vítězi nad smrtí: Hosanna na výsostech!

ANTIFONA 3 – Zástup četný, jenž se sešel ke dni slavnostnímu, volal na Pána: Požehnán buď, jenž přichází ve jměnu Páně! Hosanna na výsostech!

ANTIFONA 4 (*Luk. 19, 37-39*) Když sestupovali s hory, jaly se všechny zástupy radostně chválit Boha mocným hlasem

tradens sánguinem justum. C At illi dixerunt: S Quid ad nos? Tu videris. C Et projectis argenteis in templo recessit: et abiens, láqueo se suspēdit. Príncipes autem sacerdotum, accéptis argenteis, dixerunt: S Non licet eos mittere in córbonam: quia prētium sánguinis est. C Consílio autem ínito, emérunt ex illis agrum figuli, in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus est ager ille Hacéldama, hoc est, ager sánguinis, usque in hodiérnum diem. Tunc implétum est, quod dictum est per Jeremíam Prophétam, dicentem: Et accepérunt triginta argéteos prētium appetiátí, quem appetiavérunt a filiis Israel: et dedérunt eos in agrum, figuli, sicut constitúi mihi Dóminus. Jesus autem stetit ante præsídem, et interrogávit eum præsēs, dicens: S Tu es Rex Judæórum? C Dicit illi Jesus: † Tu dicis. C Et cum accusarétur a princípibus sacerdotum et senióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: S Non audis quanta advérsus te dicunt testimónia? C Et non respóndit ei ad

zradiv krev spravedlivou. C Ale oni řekli: S Co nám do toho? Ty viz. C I pohodil stříbrné ve chrámě, vzdálil se; a odesed osidlem se oběsil. Velekněží však vzavše stříbrné pravili: S Nesluší je vložit do pokladny, neboť jest to mzda krve. C A poradivše se koupili za ně pole hrnčívovo k pohřbívání poutníků. Proto nazýváno jest pole to Hakeldama, tj. pole krve, až do dnešního dne. Tehda se naplnilo, co bylo povéděno od Proroka Jeremiáše slovy: A vzali třicet stříbrných, cenu muže oceněného, jehož ocenili synové israelští a dali je za pole hrnčívovo, jakož i ustanovil Pán. Ježíš pak stál před vladařem. I otázal se ho vladař řka: S Ty jsi král židovský? C Ježíš mu řekl: † Ty pravíš. C A když velekněží a starší na něj žalovali, nic neodpověděl. Tu řekl mu Pilát: S Neslyšíš, jak závažná tvrzení proti tobě vypovídají? C Ale neodpověděl

ancilla, dicens: S Et tu cum Jesu Galilaeo eras. C At ille negavit coram omnibus, dicens: S Nescio, quid dicis. C Exeunte autem illo januam, vidit eum alia ancilla, et ait his, qui erant tibi: S Et hic erat cum Jesu Nazareno. C Et iterum negavit cum juramento: Quia non novi hominem Et post pusillum accesserunt, qui stabant, et dixerunt Petro: S Vere et tu ex illis est: nam et loquela tua manifestum te facit. C Tunc coepit detestari et jurare, quia non ninovisset hominem. Et continua gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat: Priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amare. Mane autem facto consilium inierunt omnes principes sacerdotum et seniores populi adversus Jesum, ut eum morti traderent. Et vinctum adduxerunt eum, et tradiderunt Pontio Pilato praesidi. Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damnatus esset, paenitentia ductus, rettulit triginta argenteos principibus sacerdotum et senioribus, dicens: S Peccavi,

večka a řekla: S I ty jsi byl s Ježíšem Galilejským. C Ale on zapřel přede všemi řka: S Nevím, co pravíš. C A když vyšel do brány, uzřela ho jiná děvečka a řekla těm, kteří tam byli: S Také tento byl s Ježíšem Nazaretským. C A opět zapřel s přísahou: Neznám toho člověka. A po malé chvíli přistoupili okolostojící a řekli Petrovi: S Vpravdě i ty jsi z nich, neboť také mluva tvá tě prozrazuje. C Tu počal se proklínati a přísahati, že nezná toho člověka. A hned kohout zazpíval. I rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, kteréž byl řekl: Prve než kohout zazpívá, třikrát mě zapřeš. A vyšel ven plakal hořce. Když pak bylo ráno, všichni velekněží a starší lidu uradili se proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt. I přivedli ho svázaného a vydali jej vladaři Pontiu Pilátovi. Tehda Jidáš, jenž ho zradil, vida, že jest odsouzen, pojat lítostí přinesl zpět třicet stříbrných velekněžím a starším řka: S Zhřešil jsem

super omnibus quas viderant virtutibus, dicentes: Benedictus qui venit Rex in nomine Domini; pax in terra, et gloria in excelsis.

Když se průvod plně rozvinul, zpívají se písně k počtě Krista Krále.

HYMNUS - Glória, laus et honor tibi sit, Rex Christe, Redemptor: Cui puerile decus prompsit Hosanna pium. R. Glória, laus.

Israel es tu Rex, Davidis et inclita proles: Nominem qui in Domini, Rex benedicte, venis. R. Glória, laus.

Cœtus in excelsis te laudat cœlicus omnis. Et mortalis homo, et cuncta creata simul. R. Glória, laus.

Plebs Hebraea tibi cum palmis obvia venit: Cum prece, voto, hymnis, adsumus ecce tibi. R. Glória, laus.

Hi tibi passuro solvabant munia laudis: Nos tibi regnanti pangimus ecce me-

pro všechny zázraky, které dříve viděly, a provolávaly: Požehnaný, který přichází jako Král ve jménu Páně; pokoj na zemi a sláva na výsostech!

ZPĚV - Sláva, chvála a čest tobě, Králi Kriste, Vykupiteli, jemuž výkvět mládí Hosanna pěl zbožně. R. Sláva, chvála.

Israele ty's Král a Davidův potomek slavný. Ve jménu přicházíš Páně, požehnaný králi. R. Sláva, chvála.

Na výsostech chválí tebe všecken nebesťanů zástup, také člověk ve smrtelném těle a s ním všechno tvorstvo. R. Sláva, chvála.

Lid ti hebrejský vstříc vyšel s palmami; hle, my prosbou, slibem, zpěvem tebe ctíme. R. Sláva, chvála.

Oni tobě, k mukám připravnému, vzdali chválu povinnou; my, hle tobě vládnoucí-

los.
R. Glória, laus.

Hi placuere tibi, placeat devotio nostra: Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent.
R. Glória, laus.

ANTIPHONA V - Omnes collaudant nomen tuum, et dicunt: Benedictus qui venit in nomine Domini: Hosanna in excelsis.

Psalms 147

Lauda, Jerúsalem, Dóminum, lauda Deum tuum, Sion, quod firmávit seras portárum tuárum, benedíxit filiis tuis in te. Compósuit fines tuos in pace, medúlla trítici sátiat te. Emíttit elóquium suum in terram, velóciter currit verbum ejus. Dat nivem sicut lanam, pruínam sicut cínerem spargit. Próicit gláciem suam u trústula panis; coram frígore ejus aquæ rigéscunt. Emíttit verbum suum et liqúfacit eas; flare jubet ventum suum et fluunt aquæ. Annuntiávit verbum suum Jacob, státuta et præcépta sua Israel. Non fecit ita ulli natióni: præcépta

mu písně libé pějém'.
R. Sláva, chvála.

Oni líbili se tobě, i naše libá ti bud' zbožnost. Králi dobrý, Králi mírný, jemuž líbí se vše, což dobré.
R. Sláva, chvála.

ANTIFONA 5 - Všichni chválí tvé jméno a říkají: Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně! Hosanna na výsostech!

Žalm 147

Chval, Jerusaléme, Pána, a horo Sione, chval svého Boha, neboť ztuhl závory bran tvých, požehnal v tobě tvým dětem. Tvým hranicím zajistil pokoj, jádrnou pšenici tě sytí. Výrok svůj sděluje zemi, rychle spěchá jeho slovo. Poskytuje sníh jako vlnu, a jako popel rozhazuje jíní. Jako drobtý chleba led pohazuje, že chladem z něho zamrzají vody. Posílá své slovo a zmrzlé vody tají, dá větru zavanout a zahučí vody. Své slovo hlásal Jakobovi, svá ustanovení a příkázání Israelovi. Tak nejednal s žádným národem jiným, svůj záikon

tétes accessissent. Novissime autem venérunt duo falsi testes et dixerunt: S Hic dixit: Possum destrúere templum Dei, et post tríduum reedificáre illud. C Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: S Nihil respóndes ad ea, quæ isti advérsus te testificántur? C Jesus autem tacébat. Et princeps sacerdotum ait illi: S Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus, Fílius Dei. C Dicit illi Jesus: † Tu dixísti. Verúm tamen dico vobis, ámodo vidébitis Fílium hóminis sedéntem a dextris virtútis Dei, et veniéntem in núbibus cæli. C Tunc princeps sacerdotum scidit vestiménta sua dicens: S Blasphemávit: quid adhuc egémus téstibus? Ecce, nunc audístis blasphemiam: quid vobis vidétur? C At illi respondéntes, dixerunt: S Reus est mortis. C Tunc expuérunt in fáciem ejus, et cólaphis eum ceciderunt, álii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, dicéntes: S Prophetíza nobis, Christe, quis est, qui te percússit? C Petrus vero sedébat foris in átrio: et accessit ad eum una

ků přistoupilo. Naposled přišli dva svědkové falešní a řekli: S Tento pravil: Mohu zbořiti chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavěti. C Tu povstal nejvyšší kněz a řekl jemu: S Nic-li neodpovídáš k těm věcem, kteréž tito proti tobě svědčí? C Ale Ježíš mlčel. I řekl mu nejvyšší kněz: S Zapřísahám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li Kristus, Syn Boží? C Dí mu Ježíš: † Ty jsi řekl. Avšak pravím vám: Od tohoto času uzříte Syna člověka seděti na pravici moci Boží a přicházeti v oblacích nebeských. C Tu nejvyšší kněz roztrhl roucha svá a řekl: S Rouhal se! K čemu ještě potřebujeme svědků? Hle, nyní jste slyšeli rouhání. Co se vám zdá? C A oni odpovídající řekli: S Hoden je smrti. C Poté plivali na jeho tvář a bili jej pěstí, jiní pak políčkovali ho říkajíce: S Hádej nám, Kriste, kdo tě udeřil? C Petr pak seděl venku ve dvoře. I přistoupila k němu jedna dě-

gládium tuum in locum suum. Omnes enim, qui accéperint gládium, gládio peribunt. An putas, quia non possum rogáre Patrem meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim legiónes Angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scriptúrae, quia sic oportet fieri? C In illa hora dixit Jesus turbis: † Tamquam ad latrónem existis cum gládiis et fústibus comprehénderé me: cotidie apud vos sedébam docens in templo, et non me tenuístis. C Hoc autem totum factum est, ut adimpleréntur Scriptúrae Prophetárum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugérunt. At illi tenétes Jesum, duxérunt ad Cáipham, príncipem sacerdotum, ubi scribæ et senióres convénerant. Petrus autem sequebátur eum a longe, usque in átrium princípis sacerdotum. Et ingrèssus intro, sedébat cum ministris, ut vidéret finem. Príncipes autem sacerdotum et omne concílium quærébant falsum testimoniúm contra Jesum, ut eum morti tráderent: et non invenérunt, cum multi falsi

meč na jeho místo; neboť všickni, kteří berou meč, od meče zahynou. Či myslíš, že nemohu prositi Otce svého, a dá mi ihned více než dvanáct pluků Andělů? Kterak tedy naplní se Písma, že se musí tak státi? C V tu hodinu řekl Ježíš zástupům: † Jako na lotra jste vyšli s meči a kyji zajmout mě. Denně sedával jsem u vás uče v chrámě, a nejali jste mne. C Ale toto všecko se stalo, aby se naplnila Písma prorocká. Tu všickni učedníci opustivše ho utekli. Ti však, kteří jali Ježíše, odvedli ho k nejvyššímu knězi Kaifášovi, kde zákoníci a starší se byli shromáždili. Petr šel za ním z daleka až ku paláci nejvyššího kněze a vešel dovnitř seděl se služebníky, aby viděl konec. Velekněží pak a celá velerada hledali falešného svědectví proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt; a nenalezli, ačkoliv mnoho falešných svěd-

sua non manifestávit eis. Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípíio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

ANTIPHONA V - Omnes colláudant nomen tuum, et dicunt: Benedictus qui venit in nómine Dómini: Hosánna in excélsis.

ANTIPHONA VI - Fulgéntibus palmis prostérnimur adveniénti Dómino: huic omnes occurrámus cum hymnis et cánticis, glorificántes et dicétes: Benedictus Dóminus.

ANTIPHONA VII - Ave, Rex noster, Fili David, Redémptor mundi, quem prophétæ prædixerunt Salvátorem dómui Israel esse ventúrum. Te enim ad salutárem víctimam Pater misit in mundum, quem esexpectábant omnes sancti ab origine mundi, et nunc: Hosánna Fílio David. Benedictus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

jim ve známost neuvedl. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému. Jakož byla na počátku i nyní i vždycky až na věky věků. Amen.

ANTIFONA 5 - Všichni chválí tvé jméno a říkají: Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech!

ANTIFONA 6 - Se skvělými ratoolestmi padněme na tvář před přicházejícím Pánem, všichni mu chvátejme vstříc s chvalozpěvy a písněmi na rtech, oslavujíce ho a volajíce: Veleben buď Pán!

ANTIFONA 7 - Buď zdrav, náš Králi, Synu Davidův, Vykupiteli světa, o němž proroci předpověděli, že přijde jako Spasitel israelského kmene. Otec tě poslal na svět arci jako oběť spasnou, vždyť tě očekávali od počátku světa všichni svatí a proto: Hosanna Synu Davidovu. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

Když vstupuje průvod do chrámu, zpívá se:

ANTIPHONA VIII – Ingredi-
énte Dómino in sanctam civi-
tátem, Hebraeorum púeri re-
surrectionem Vitæ pronunti-
ántes, * Cum ramis palmá-
rum: Hosánna, clamábant, in
excélsis. V. Cum audísset pó-
pulus, quod Jesus veníret Je-
rosólymam, exiérunt óbviám
ei. Cum ramis palmárum:
Hosánna, clamábant, in ex-
célsis.

S. Dóminus vobíscum.

R. **Et cum spírítu tuo.**

ORATIO – Dómine Jesu Chri-
ste, Rex ac Redémptor noster,
in cuius honórem, hos ramos
gestántes, solémnes laudes
decantávimus: concéde pro-
pítius; ut, quocúmque hi rami
deportáti fúerint, ibi tuæ be-
nedictiónis grátia descéndat,
et, quavis dáemonum iniqui-
táte vel illusióne profligáta,
déktera tua prótegat, quos
redémít: Qui vivis et regnas
in sæcula sæculórum.

R. **Amen.**

Po skončení modlitby, oblékne se kněz a přísluhující do rouch barvy fialové a
začne Mše svatá, v níž se vynechávají celé stupňové modlitby.

ANTIFONA 8 – Když
vstupoval Pán do svatého
města, dítky hebrejské
zvěstovaly vzříšení života;
* s ratolestmi palmovými
volaly: Hosanna na vý-
sostech! V. Když uslyšel lid,
že Ježíš přichází do
Jeruselema, vyšel mu
vstříc. S ratolestmi palmo-
vými volaje: Hosanna na
výsostech.

K. Pán s vámi!

R. I s duchem tvým!

MODLITBA – Pane Ježíši
Kriste, Králi a Vykupiteli náš,
na jehož počest jsme zpívali
slavnostní chvály nesouce
tyto ratolesti: uděl milostivě,
aby kamkoliv tyto ratolesti
budou přineseny, tam sestou-
pila milost tvého požehnání a
aby pravice tvá ty, jež vykou-
pila, uchránila před každou
nepravostí a bezbožným
úkladem zlých duchů. Jenž
žiješ a kraluješ na věky věků.

R. Amen.

terum, et invénit eos dormi-
éntes: erant enim óculi eórum
graváti. Et relictis illis íterum
ábiit et orávit tértio eúndem
sermónem dicens. Tunc venit
ad discípulos suos, et dicit il-
lis: † Dormíte jam et requiés-
cite: ecce, appropinquávit ho-
ra, et Fílius hóminis tradétur
in manus peccatórum. Súrgite,
eámus: ecce, appropinquá-
vit, qui me tradet. C Adhuc
eo loquénte, ecce, Judas unus
de duódecim, venit, et cum
eo turba multa cum gládiis et
fústibus, missi a princípibus
sacerdotum et senióribus pó-
puli. Qui autem trádidit eum,
dedit illis signum dicens:
S Quemcúmque osculátus fú-
ero, ipse est, tenéte eum. C Et
conféstim accédens ad Jesum,
dixit: S Ave, Rabbi. C Et oscu-
látus est eum. Dixítque illi
Jesus: † Amíce, ad quid ven-
nísti? C Tunc accessérunt, et
manus inyecérunt in Jesum et
tenuérunt eum. Et ecce, unus
ex his, qui erant cum Jesu, ex-
téndens manum, exémit glá-
dium suum, et percútiens ser-
vum princípis sacerdotum,
amputávit aurículam ejus.
Tunc ait illi Jesus: † Convérte

spí, neboť oči jejich byli
zatíženy. I nechal jich a
odešel opět modlil se po
třetí, táž slova říkáje.
Nato přišel k učedníkům
svým a řekl jim: † Spě-
te již a odpočívajte; hle,
přiblížila se hodina a
Syn člověka bude vydán
v ruce hříšníků. Vstaňte,
pojďme! Hle, přiblížil
se ten, který mne zradí.
C A když ještě mluvil,
hle, Jidáš, jeden ze dva-
nácti, přišel a s ním zástup
veliký s meči a kyji, pos-
láni byvše od velekněží a
starších lidu. Ten pak, kte-
rý jej zradil, dal jim zna-
mení řka: S Kterého polí-
bím, ten jest to, chopte se
ho. C A ihned přistoupiv
k Ježíšovi řekl: S Zdráv
bud', Mistře! C A políbil
jej. I řekl jemu Ježíš: † Příteli,
nač jsi přišel? C Tu
přistoupivše vztáhli ruce
na Ježíše a jali se ho. A hle,
jeden z těch, kteří byli
s Ježíšem, vztáhl ruku, vy-
tasil meč svůj a udeřiv
služebníka nejvyššího kně-
ze, uřal mu ucho. Tu mu
řekl Ježíš: † Zastrč svůj

Páasio Dómini nostri Jesu Umučení Pána našeho Ježíše Christi secúndum Matthæum Krista podle Matouše (26, (26, 1-75 et 27, 1-66).

(† - Kristus; C - Evangelista; S - ostatní mluvčí osoby)

In illo témpore: venit Jésus cum discípulis suis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit discípulis suis: † Sedéte hic, donec vadam illuc et orem. C Et assúmpto Petro et duóbus filiis Zebedæi, coepit constrictári, et mæstus esse. Tunc ait illis: † Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum. C Et progréssus pusílum, prócidit in fáciem suam, orans et dicens: † Pater mi, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. C Et venit ad discípulos suos, et invénit eos dormiéntes: et dicit Petro: † Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentatióne. Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma. C Iterum secúndo ábiit et orávit, dicens: † Pater mi, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua. C Et venit í-

Za onoho času Ježíš přišel s nimi na popluží, které slove Getsemany, a řekl učedníkům svým: † Posed'te tuto, až odejda tamto se pomodlím. C A pojav Petra a dva syny Zebedeovy, počal se rmoutiti a teskliv býti. Tu jim řekl: † Smutná jest duše má až k smrti! Zůstaňte tu a bděte se mnou. C A popošed maličko padl na svou tvář a modlil se řka: † Otče můj, je-li možno, ať odejde kalich tento ode mne; ale ne jak já chci, nýbrž jak ty. C I přišel k učedníkům svým a našel je, ani spí; i řekl Petrovi: † Tak jste nemohli jedné hodiny bdíti se mnou? Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení. Duch zajisté jest ochoten, ale tělo slábo. C Opět po druhé odešel a modlil se řka: † Otče můj, nemůže-li kalich tento minouti mne, leč bych jej pil, staň se vůle tvá. C A přišed opět, našel je, ani

MŠE SVATÁ

INTROITUS (Ps. 21, 20 et 22) Dómine, ne longe fácias auxiliúm tuum a me, ad defensióne meam áspice: líbera me de ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. (Ps. ib. 2) Deus, Deus meus, réspice in me, quare me dereliquísti? Longe a salúte mea verba delictórum meórum. Dómine, ne longe fácias auxiliúm tuum a me.

ORATIO - Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátem exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmere et cruce subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiae ipsíus habére documénta et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum.

LÉCTIO Epístolæ b. Pauli Apóstoli ad Philippénes (2, 5-11).

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed

VSTUP (Ž. 21, 20 a 22) Pane, nezůstávej daleko ode mne se svou pomocí; k ochraně mé shlédni! Vysvobod' mne z tlamy lví a ponížení mé od rohů jednorožců. (Ž. tamt. 2) Bože, Bože můj, shlédni na mne. Proč jsi mne opustil? Daleko od spásy své naříkám nad vinami svými. Pane, nezůstávej daleko ode mne se svou pomocí.

MODLITBA - Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal Spasiteli našemu vtěliti se a podstoupiti smrt kříže, aby pokolení lidské mělo k následování příklad pokory, uděl milostivě, abychom sobě zasloužili míti i na jeho trpělivosti poučení i na jeho vzkříšení účast. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista.

ČTENÍ z listu sv. Pavla Apoštola k Filippenkým (2, 5-11).

Bratři! To zajisté smýšlení mějte v sobě, které bylo i v Kristu Ježíši, jenž jsa ve způsobě Boží, nepokládal toho za věc uloupenou, že jest

Semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obædiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (*hic genuflectitur*) ut in nómine Jesu omne genuflectátur cæléstium, terréstrium et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei patris.

GRADUALE (*Ps. 72, 24 et 1-3*) Tenuísti manum dexteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me: et cum glória assumpsísti me. V. Quam bonus Israel Deus rectis corde! Mei autem pene moti sunt pedes: pene effúsi sunt gressus mei: quia zelávi in peccatóribus, pacem peccatórurum videns.

TRACTUS (*Ps. 21, 2-9, 18, 19, 22, 24, 32*) Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? V. Longe a salúte

rovný Bohu, nýbrž sebe sama zmařil přijav způsobu služebníka tím, že se podobným stal lidem a ve vnějším zjevu byl shledán jako člověk. Ponižil sebe sama stav se poslušným až k smrti, a to k smrti kříže. Proto také Bůh povýšil ho a dal mu jméno, kteréž jest nade všecko jméno, (*zde se pokleká*) aby ve jménu Ježíšově pokleklo veškeré koleno: nebešťanů, pozemšťanů i těch, kteří jsou v podsvětí, a aby každý jazyk vyznal, že Pán Ježíš Kristus jest ve slávě Boha Otce.

STUPŇOVÝ ZPĚV (*Ž. 72, 24 a 1-3*) Držel jsi mou pravici a podle vůle své jsi mne vedl a se slávou jsi mne přijal. V. Jak dobrý jest Bůh, Israeli, lidem upřímného srdce! Mé nohy však málem byly by poklesly a kročeje mé málem byly by uklouzly, neboť jsem se rozhorlil nad bezbožníky, vida pokoj hříšníků.

TRAKTUS (*Ž. 21, 2-9, 18, 19, 22, 24, 32*) Bože, Bože můj, shlédni na mne! Proč jsi mne opustil? V. Daleko od spásy

mea verba delictórum meórum. V. Deus meus, clamábo per diem, nec exáudies: in nocte, et non ad insipiéntiam mihi. V. Tu autem in sancto hábitas, laus Israel. V. In te speravérunt patres nostri: speravérunt, et liberásti eos. V. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: in te speravérunt, et non sunt confúsi. V. Ego autem sum vermís, et non homo: oppróbrium hóminum et abjéctio plebis. V. Omnes, qui vidébant me, aspernabántur me: locúti sunt lábiis et movérunt caput. V. Sperávit in Dómino, erípiat eum: salvum fáciat eum, quóniam vult eum. V. Ipsi vero consideravérunt et conspexérunt me: divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. V. Libéra me de ore leónis: et a córnis unicórnium humilitátem meam. V. Qui tímétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Jacob, magnificáte eum. V. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: et annuntiábunt cæli justítiam ejus. V. Pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

své vzdychám nad vinami svými. V. Bože můj, volám přes den, a nevyslycháš mne, v noci, a nic nepomáhá mé nerozumnosti. V. Vždyť ty přebýváš ve svatyni, chválo Israele. V. V tebe doufali otcové naši; doufali, a tys je vysvobozoval. V. K tobě volávali a docházeli spásy; v tebe doufali a nebývali zahanbeni. V. Já pak jsem červ a ne člověk; lidem na posměch a vyvrhel chátry. V. Všichni, kdož mne viděli, pohrdali mnou; šklebili pysky a potřásali hlavou. V. Důvěřoval v Pána, ať jej vyprostí; ať mu pomůže, když jest jeho miláčkem. V. Dívají se však a číhají na mne; rozdělili mezi sebou roucha má a o můj oděv metali los. V. Vysvobod' mně z tlamy lví a ponížení mé od rohů jednorozců. V. Kdož se bojíte Pána, chvalte jej; všecko sémě Jakubovo, velejte jej. V. Vypravovati sobě bude o Pánu pokolení budoucí a nebesa budou zvěstovati spravedlnost jeho. V. Pokolení příštímu, které Pán učiní.